

REGIMUL JURIDIC AL CONTRACTELOR DE VOLUNTARIAT ȘI PARTENERIAT PUBLIC-PRIVAT

Drd. Marta Daniela

Judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

1. Satisfacerea nevoilor sociale existente la nivelul colectivităților umane organizate în unitățile administrativ-teritoriale impune utilizarea unor bunuri aparținând domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale , ori a unor bunuri din domeniul privat al statului. În practică sunt posibile două situații: într-o primă teză, bunul util există , în această variantă starea bunului permițând utilizarea lui așa cum se găsește la momentul când folosirea lui este necesară , iar într-o a doua teză , bunul este necesar dar trebuie materializat , el neexistând decât la nivel ideatic.¹ În orice societate democratică binele public trebuie definit luându-se ca referință reuniunea intereselor reprezentative ale majorității membrilor comunității , astfel încât prin realizarea obiectivelor de grup să se creeze cadrul realizării aspirațiilor fiecărui individ.

Existența și desfășurarea activității persoanelor juridice de drept public sunt reglementate prin norme juridice de drept public ,dar nu numai. Normelor de drept constituțional , de drept administrativ , de drept penal li se adaugă norme din domeniul dreptului privat ,în special din dreptul civil și din dreptul muncii.² Un exemplu este contractul de voluntariat utilizabil de persoanele juridice de drept public , contract supus regulilor de drept civil³ coroborate cu regulile de drept public prin care se reglementează existența beneficiarilor voluntariatului care sunt adeseori persoane de drept public. Instituția juridică a voluntariatului reprezintă în expresia legii⁴ cadrul juridic necesar pentru participarea oricărui membru al colectivității la realizarea scopului social. Scopul social în universalitatea sa este păstrarea unei ordini sociale. Această universalitate se impune indivizilor ca necesitate de a trăi în ordine⁵.

2. Societatea umană este expresia unui mod organizat de existență în sfera fenomenelor vieții⁶. Societatea umană reprezintă⁷ un complex sistematic de relații între oameni , relații istoricește determinate, condiție și rezultat al activității acestora de creare a bunurilor materiale și valorilor spirituale necesare existenței individului singur și în colectiv. Una din cele mai mari paradigme ale sistemului nostru juridic, puternic influențat

---

¹I. Dogaru, coordonator . Drept civil . Contractele speciale . Editura All Beck ,p. 1139 și urm.

²I. Nedelcu , Alina Nicu , Drept administrativ , Ed. Themis , Craiova 2002 , p. 22

³Alina Nicu , Instituția juridică a voluntariatului – Revista de științe juridice Craiova , nr. 2/2001

⁴Art. 2 lit. a din L. 195/2001 – legea voluntariatului – precizează că “ voluntariatul este activitatea de interes public desfășurată de persoane fizice denumite voluntari , în cadrul unor raporturi juridice , altele decât raportul juridic de muncă și raportul juridic civil de prestare a unei activități remunerate

⁵Iulian M. Nedelcu, Alina Livia Nicu, op. cit. p.11

⁶Ioan Alexandru , Administrația publică, Teorii. Realități. Perspective, Ed. Lumina Lex, 1999, p.43; preluând concluziile studiilor lui S. Mennell din “Sociological Theory. Uses and Unities” ,New York, 1974.

⁷Ioan Moraru , Drept constituțional și Instituții politice, Ed. Actami , București, 1998, p.7

de cultura politico-juridică franceză, este această diviziune drept public și drept privat⁸. Contractul de parteneriat public-privat este instrumentul prin care partenerul privat își asumă obligația unei investiții. Prin mijloace proprii sau atrase de el susține financiar realizarea integrală sau parțială a unui proiect de materializare sau de îmbunătățire a unui bun, primind în schimb dreptul de exploatare a bunului pe o perioadă de maxim 49 de ani și, eventual, dreptul de a percepe tarife de utilizare a acestuia de către utilizatori, urmând ca la terminarea intervalului de valabilitate a contractului bunul să intre în domeniul public.

Dacă în cazul concesiunii obligațiile partenerului particular se limitează la respectarea regulilor de exploatare, a duratei contractului și la plata redevenței, în cazul contractului de parteneriat public-privat partenerul particular are calitatea de investitor, asumându-și obligații nu numai privind exploatarea bunului constituit sau recondiționat, ci, mai ales, obligația de a investi.

Data fiind importanța deosebită pentru colectivitate a realizării unor investiții cu ajutorul mijloacelor materiale și financiare particulare, a implicării investitorului și modalitatea creatoare de implicare a acestuia, este necesar un instrument juridic special, procedeul contractului de concesiune nefiind corespunzător.

3. Parteneriatul public-privat este reglementat prin Ordonanța Guvernului României nr. 16 /2002 privind contractele parteneriat public - privat⁹. Acest act normativ a fost aprobat prin Legea nr. 470/2002 – lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public - privat¹⁰. Orice lege reglementează de principiu o anumită materie, în general numai anumite aspecte fiind reglementate în detaliu. În consecință, deseori administrația publică, în procesul de transpunere în practică a legilor, este obligată de realitatea obiectivă să emită pe baza și în executarea legii, acte administrative cu caracter normativ. Și în cazul parteneriatului public – privat a fost necesară adoptarea unui astfel de act: Hotărârea Guvernului României nr. 621/2002 – Hotărâre pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public – privat. Necesitatea normelor metodologice a subliniat-o însuși Guvernul ca autor al Ordonanței nr. 16/2002 în art. nr. 14 și Legislativul în art. I, paragraf 13 din L. nr. 470/2002¹¹.

Conceptele de ”proiect public-privat” și ”contract de parteneriat public-privat” sunt expresia următoarelor argumente. Astfel, sub denumirea de proiect public –privat întâlnim¹² ”proiectul care se realizează în întregime sau în majoritate cu resurse financiare proprii, ori atrase de către un investitor, pe baza unui model de parteneriat public privat, în urma căruia va rezulta un bun public”. Investitor privat poate fi orice persoană juridică sau orice asociație de persoane juridice, română sau străină, care este dispusă să întreprindă una sau

⁸Ioan Alexandru, Ordinea juridică și binomul public privat, în *Ad honorem. Ioan Dogaru. Studii Juridice Alese*, Ed. All Beck, București 2005, p. 287 și urm.

⁹Publicată în M. O., partea întâi, nr. 94/2-02-2002

¹⁰Publicată în M. O., partea întâi, nr. 559/30-07-2002

¹¹În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe autoritatea publică centrală va elabora norme metodologice cu privire la tipurile de proiecte de parteneriat public –privat, modalitatea de definire a proiectelor, forma și conținutul studiilor de fezabilitate și fezabilitate, stabilirea criteriilor de analiză a eligibilității investitorilor, metodologia de calcul a costurilor de proiect și al costului comparativ de referință, forma și conținutul acordului și ale contractului de proiect, precum și definirea materiei de repartitie a riscurilor de proiect, care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului

¹²Art. 2 lit. b din O.G. nr. 16/2002, modif. prin L. 470/2002

mai multe din etapele de pregătire , finanțare , construcție sau exploatare a unui bun public pe cont propriu și în baza principiilor comerciale . Contractul de parteneriat public-privat este acel act juridic în care sunt înscrise drepturile și obligațiile autorității publice și ale investitorului pentru toată perioada de funcționare a parteneriatului public privat , acoperind una sau mai multe dintre etapele de pregătire , finanțare , construcție sau exploatare a unui bun public , pe o durată determinată de maxim 49 de ani .

4. Natura juridică a contractului de parteneriat public –privat exprimă faptul că acesta este un contract administrativ. În timp ce în legea privind contractul de voluntariat există indicii , chiar dacă discutabile , privind natura civilă a contractului special amintit , actele normative care reglementează contractul de parteneriat public-privat nu fac nici o precizare privind acest aspect. Iată câteva argumente. Inițierea unui proiect public-privat se face de către o autoritate publică centrală sau locală ,pentru inițierea proiectului întocmindu-se obligatoriu de către autoritatea respectivă un studiu de fezabilitate ¹³ , iar inițierea trebuie publicată în M.O. al României , Partea a IV –a ¹⁴ . Autoritatea publică centrală va fi “ Guvernul României , reprezentat de unul sau mai multe ministere sau autorități , ori instituții publice , responsabile pentru proiectele public-privat de interes național “¹⁵ , iar prin autoritate a administrației publice locale trebuie înțeles “ organismul de decizie publică constituit și funcționând , după caz la nivelul județului , municipiului , orașului sau comunei responsabil pentru proiectele public-privat de interes local”¹⁶ . Apreciem necesară modificarea textului sub forma: “ Guvernul României reprezentat de unul sau mai multe ministere sau alte instituții publice responsabile pentru proiectele public-privat de interes național “ pentru a se evita o exprimare inadecvată care poate fi asimilată unui pleonasm juridic , autoritatea fiind o componentă a instituției , indiferent că este privită în sens funcțional¹⁷ sau în sens organizatoric ¹⁸ .

Scrisorile de intenție privind inițierea contractului ale potențialilor parteneri particulari se selectează de autoritatea publică , aceasta reținând ofertele pe care le consideră cele mai bune din punct de vedere tehnic , economic și financiar . Depunerea scrisorilor se face în termen de 60 de zile de la data publicării intenției de inițiere a contractului de parteneriat . Faptul de a nu fi depusă nici o scrisoare de intenție în acest termen stopează procedura . Nu se pot opera prelungiri de termen ; în mod obligatoriu trebuie reluată procedura de la început ¹⁹ .

5. Pentru negocierea condițiilor de realizare a proiectului de parteneriat public-privat pe baza clauzelor acordului de proiect și a studiului de fezabilitate , autoritatea publică numește prin ordin sau decizie ,după caz, una sau mai multe comisii de specialiști care să analizeze toate aspectele generale , economico-financiare și juridice ale proiectului . Trebuie precizat că acordul de proiect este gândit ca un act juridic cu valoare de

¹³Art. 3 din O.G. nr. 16 /2002 , modif. prin L. 470/2002

¹⁴Art. 4 din O.G. nr. 16 /2002 , modif. prin L. 470/2002

¹⁵Art. 2 lit g din O.G. nr. 16 /2002 , modif. prin L. 470/2002

¹⁶Art. 2 lit h din O.G. nr. 16 /2002 , modif. prin L. 470/2002

¹⁷ Autoritatea este o caracteristică a instituției publice datorită căreia își poate îndeplini menirea și se regăsește în atribuțiile fiecărui demnitar sau funcționar public și în condiția investiției legale a acestor categorii de personal, I.Dogaru, colectiv, op.cit., p. 1142

¹⁸În înțeles organizatoric autoritatea publică poate fi percepută ca acel element structural unipersonal sau colegial din instituția publică înzestrat cu atribuții decizionale și cu drepturi de comandă cu privire la respectarea și executarea deciziilor, I.Dogaru, colectiv , op.cit., p. 1142

¹⁹ Art. 5 alin. 3 din O.G. nr. 16/2002 , modif. prin L. nr. 470/2002

antecontract încheiat între autoritatea publică și investitor în vederea definirii parteneriatului dintre părți pe durata pregătirii unui proiect public –privat , act în care se definesc precis obligațiile și drepturile fiecărei părți , precum și modalitățile de stingere reciprocă a obligațiilor. El se încheie în termen de 15 zile de la terminarea selecției scrisorilor de intenție²⁰ . Membrii numiți în comisia de negociere li se aplică²¹ , în raport cu apartenența la comisie , unul dintre principiile care guvernează exercitarea atribuțiilor care compun funcția publică: stabilitatea pe funcție , adică ei nu pot fi revocați sau înlocuiți pe parcursul negocierilor .

Studiul de fezabilitate al proiectului , elaborat de autoritatea publică în paralel cu desfășurarea negocierilor cu investitorii , este proprietatea exclusivă a autorității publice²² . Autoritatea publică este investită legal²³ , cu prerogativa de a emite o decizie cuprinzând lista investitorilor ierarhizați pe criteriul celei mai bune oferte din punct de vedere al parametrilor tehnico- economici și financiari. Se impune precizat că după ce comisia de negociere formată din specialiști a comunicat rezultatele negocierilor pentru care a fost constituită, pe baza conținutului studiului de fezabilitate și a rezultatelor ce i-au fost comunicate , autoritatea publică este cea care are competența de a continua negocierile și de a întocmi lista investitorilor cuprinși în decizia menționată deja. Decizia trebuie comunicată în scris , simultan , tuturor investitorilor participanți la selecție .

6. Contestarea deciziei care cuprinde ierarhizarea investitorilor trebuie făcută la autoritatea publică în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării deciziei , fiind în exclusivitate de competența²⁴ acesteia soluționarea contestației. Autoritatea publică trebuie să transmită fiecărui contestator un răspuns în scris. Termenul de răspuns este de 10 zile calendaristice de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor . Nu există căi de atac sau posibilitatea utilizării contenciosului administrativ, deoarece aprecierea oportunității nu este de competența instanței judecătorești , ci a autorității administrative . Textul legal prevede clar că “ la finalizarea procedurii de depunere și rezolvare a contestațiilor , autoritatea publică intră în negocierea finală a unui contract de parteneriat public-privat cu investitorul cel mai bine clasat “²⁵ , iar dacă negocierea nu are rezultat favorabil se reia cu ceilalți investitori , în ordinea în care sunt înscrși pe listă , până se obține un rezultat favorabil. Dacă nu se ajunge la un acord cu nici unul din investitorii înscrși pe listă , este necesară reluarea tuturor etapelor procedurale , începând cu prima .

Nu este suficientă înțelegerea părților cu privire la continuarea proiectului exprimată în contractul de parteneriat public-privat , ci contractul este supus aprobării autorităților publice , potrivit competențelor și atribuțiilor legale ale acestora²⁶ (Guvernul sau o autoritate a administrației publice locale). La finalizarea contractului de parteneriat public-privat , bunurile create în cadrul proiectului se transferă ,cu titlu gratuit , autorității publice în bună stare , exploatabile și libere de orice sarcină sau obligații , iar proprietățile rezultate prin realizarea proiectului și terenurile ocupate de proiect sunt scoase din circuitul civil (nu pot fi înstrăinate , ipotecate , gajate și nu pot constitui garanție pentru terți) .

²⁰Art. 6 alin 1 și art. 2 lit i din O.G. nr. 16/2002 , modif. prin L. nr. 470/2002

²¹Art. 6 alin 5 din O.G. nr. 16/2002 , modificat prin L. nr. 470/2002

²²Art. 7 din O.G. nr. 16/2002 modificat prin L. 470/2002

²³rt. 8 din O.G. nr. 16 /2002 modificat prin L. 470/2002

²⁴Art. 8 alin 2 și 3 din O.G. nr. 16 /2002 modificat prin L. 470/2002

²⁵Art. 8 alin 4 din O.G. nr. 16 /2002 modificat prin L. 470/2002

²⁶Art. 10 din O.G. nr. 16 /2002 modificat prin L. 470/2002

Autoritatea publică are competența de a delimita terenurile , culoarele și amplasamentele necesare pentru realizarea proiectelor de parteneriat public-privat (pe baza documentației de urbanism și amenajarea teritoriului, aprobată conform prevederilor legale, pe baza studiilor de fezabilitate și a proiectelor tehnice) , iar dacă terenurile aparțin domeniului privat al județului , municipiului, orașului sau comunei , ori sunt în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice , se expropriază pentru cauză de utilitate publică ²⁷ , intrând în proprietatea publică a statului sau a unității administrativ-teritoriale , după caz.

Terenurile pe care se execută proiecte de parteneriat public -privat , inclusiv cele pe care sunt amplasate instalații , clădiri și dotări aferente , trec gratuit în administrarea companiei de proiect – pentru toată durata parteneriatului – prin hotărârea guvernului sau a autorității administrației publice locale , după caz , și, de asemenea, pentru aceste terenuri nu se percep taxe sau impozite pe durata parteneriatului.

Procedura de selecționare a investitorilor , tipurile de proiecte de parteneriat public-privat, modul de elaborare a studiului de prefezabilitate și a studiului de fezabilitate , procedura de negociere cu investitorii selectați, conținutul standard al contractului , calculul costurilor de proiect și calculul costului comparativ de referință, sunt reglementate prin hotărâre de guvern.²⁸

7. Caracterul special al acestui contract se manifestă și în raport cu celelalte contracte administrative . Afirmația este susținută de existența reglementărilor speciale care îl au ca obiect și de prevederea expresă din art. 13 al OG Nr. 16 /2002 , care precizează că proiectelor de parteneriat public-privat le sunt aplicabile prevederile legale privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie “ și că acțiunea de contractare a proiectelor de parteneriat public –privat “ nu intră sub incidența O.G. nr. 60 /2001, privind achizițiile publice “ .

Se poate spune ,deci ,despre contractul de parteneriat public-privat că acesta prezintă o deosebită importanță nu numai din punct de vedere al implicațiilor sale sociale , ci și din punct de vedere al teoriei și practicii judiciare .²⁹ Normelor speciale care compun instituția juridică a parteneriatului public-privat li se adaugă alte norme de drept administrativ , cum ar fi cele din materia domeniului public , sau în materia răspunderii contravenționale , norme de drept civil , de drept financiar , de drept fiscal , de drept comercial și a.m.d. Toate aceste argumente pledează în opinia noastră pentru calitatea de contract special a contractului de parteneriat public–privat încadrându-se în categoria contractelor administrative .

Existența și desfășurarea activității persoanelor juridice de drept privat sunt reglementate prin norme juridice de drept public, dar nu numai. Normelor de drept constituțional ³⁰ , de drept administrativ , de drept penal li se adaugă norme din domeniul dreptului privat , în special din dreptul civil și din dreptul muncii . Un exemplu este contractul de voluntariat utilizabil de persoanele juridice de drept public , contract supus regulilor de drept civil coroborate cu regulile de drept public prin care se reglementează existența beneficiarilor voluntariatului , care sunt adeseori persoane juridice de drept public.

²⁷L. nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

²⁸HG nr. 621 /2002 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a O. G. nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat

²⁹I.Nedelcu și A. Nicu în I. Dogaru și colaboratorii, op. cit., p. 1146.

³⁰I. Nedelcu , A. Nicu. Drept administrativ , Ed. Themis , Craiova 2002 , p. 22

8. Definirea binelui public și realizarea acestuia sunt rezultatul activității desfășurate de membrii societății în calitate de demnitari , de funcționari publici sau de simpli cetățeni , activitatea acestora din urmă fiind plătită sau voluntară. Pentru a înlătura posibilitatea apariției disfuncționalităților în desfășurarea activității participanților la voluntariat este necesar să existe un cadru legal referitor la această activitate . Voluntariatul este o activitate făcută de o persoană fizică din proprie inițiativă ,fără o determinare inițială prin constrângere , dar după ce s-a implicat în acțiune, voluntarul nu poate acționa oricum , în sensul că nu poate săvârși fapte care să fie potrivnice realizării scopului urmărit de beneficiar și nu poate înceta prestația sa oricând , existând riscul de a pune în pericol atingerea scopului respectiv.

De asemenea, “organizația gazdă” pe perioada desfășurării acestuia trebuie să fie consecventă , să respecte ceea ce a convenit inițial cu voluntarul , referitor la activitatea care trebuie desfășurată , să asigure condițiile materiale impuse de specificul activității , astfel încât să fie respectate normele de protecție a muncii și să se asigure mijloacele financiare necesare acoperirii cheltuielilor generate de desfășurarea voluntariatului .

9. Cadrul legal care operează în materia voluntariatului este oferit de L. nr. 195/2001³¹. Legiuitorul a optat pentru contractul de voluntariat ca fiind instrumentul juridic cel mai indicat , deoarece este vorba despre manifestarea liberă , simultană a voințelor unor persoane fizice și juridice , fără a fi permisă vicierea consimțământului voluntarului , întrucât însuși cuvântul voluntar implică ideea de acțiune din proprie inițiativă. Caracterul special al contractului de voluntariat rezultă din trăsăturile sale specifice pe care le evidențiază definiția legală. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 2 lit. d din legea voluntariatului modificată “ contractul de voluntariat este o convenție cu titlu gratuit încheiată între o persoană fizică denumită voluntar și o persoană juridică denumită organizație gazdă , în temeiul căreia prima persoană se obligă față de a doua să presteze o activitate de interes public fără a obține o contraprestație materială”.

Prin activitatea de interes public se înțelege (conform art. 2 lit. b din L. 195/2001) activitatea desfășurată potrivit legii în domenii , cum sunt: asistența și serviciile sociale , protecția drepturilor omului , medico-sanitar , cultural - artistic , educativ, de învățământ, științific, umanitar, religios , filantropic, sportiv, de protecție a mediului, social și comunitar.

Se observă că trăsăturile specifice ale contractului de voluntariat sunt: este o convenție cu titlu gratuit; părțile participante sunt în mod obligatoriu o persoană fizică denumită voluntar și o persoană juridică de drept public intern sau internațional , ori o persoană juridică de drept privat intern sau internațional fără scop patrimonial , denumită organizație gazdă; în ceea ce privește obiectul contractului , voluntarul se obligă să presteze în favoarea beneficiarului ,care poate fi un terț sau chiar organizația gazdă , o activitate de interes public; în ceea ce privește producerea efectelor contractului , este instituit prin lege (art. 2 lit. f din L. nr. 195 /2001 modif.) îndrumătorul care este persoana ce are rol de coordonare și de supraveghere a voluntarilor în timpul oricărei acțiuni de voluntariat.

10. Legiuitorul ținând seama de faptul că în cazul oricărei convenții părțile sunt cele care stabilesc prevederile ce urmează a fi înscrise în act – conform libertății contractuale (art. 6 alin.1 L. nr. 195/2001 modificată) - a precizat (art. 3 din L. 195/2001) principiile pe care se fundamentează activitatea de voluntariat. Acestea sunt: participarea la

³¹Publicat în M.O. partea I , nr. 206 /24-04-2001

voluntariat se face pe baza consimțământului liber exprimat (art. 3 lit.a); voluntarul trebuie să se implice activ în viața comunității(art.3 lit.b); desfășurarea voluntariatului exclude orice contraprestație materială din partea beneficiarului (art.3 lit.c) ; ca urmare a modificării L. 195/2001 și redefinirii noțiunii de “beneficiar al voluntariatului”³², respectiv ca urmare a introducerii noțiunii de “organizație gazdă” se impune subînțelegerea necesității extinderii principiului și la lipsa contraprestației materiale a organizației gazdă³³ față de voluntar; recrutarea voluntarilor trebuie făcută pe baza egalității șanselor fără nici un fel de discriminări (art.3 lit. d).

Prin apariția legii voluntariatului s-a creat cadrul juridic pentru participarea voluntară a cetățenilor români și străini la activități de interes public în cadrul unor acțiuni organizate de persoane juridice de drept public și de drept privat fără scop patrimonial. Ca orice lege și legea voluntariatului cuprinde elemente de generalitate aplicabile tuturor situațiilor create în realitatea obiectivă, elemente care trebuie completate cu aspecte specifice, fiecărei situații. Asemenea aspecte specifice trebuie cuprinse în actele constitutive ale organizațiilor gazdă sau în alte acte cu caracter de reglementare, elaborate de organele de conducere a acestor organizații și adoptate de structurile care au această competență astfel încât voluntariatul să contribuie cât mai mult la realizarea binelui public.

Pentru a exista o ordine în derularea voluntariatului este necesară perfectarea unor contracte de voluntariat. Apreciem ca imperios necesară reglementarea contractului administrativ și în codul de procedură administrativă³⁴. În momentul în care contractul administrativ va fi mai mult decât o realitate întâlnită sub diferite denumiri , devenind normă de drept³⁵ , se vor clarifica și aspecte legate de natura juridică a diferitelor contracte , aspectele procedurale în materia angajării răspunderii părților și în materia soluționării litigiilor care apar în legătură cu încheierea și executarea anumitor contracte. Cu privire la natura juridică a acestui contract , deși obiectivul de atins este realizarea binelui public prin desfășurare cu titlu gratuit a unor activități de interes public ,considerăm că este corect și util a încadra contractul de voluntariat în categoria contractelor speciale civile , fapt ce corespunde și cu opțiunea legiuitorului pentru o potențială jurisdicție desfășurată la instanța de drept comun și nu este contradicție nici cu dreptul administrativ , deoarece în administrația publică se perfectează deseori contracte de drept privat.

---

³²Beneficiarul voluntariatului este “Persoana fizică sau juridică în folosul căreia se desfășoară activitatea de voluntariat” (art.2 lit.e din L. nr. 195/2001 modif.), fiind posibil ca organizația gazdă să coincidă cu beneficiarul voluntariatului.

³³Organizația gazdă este persoana juridică de drept public sau persoana juridică de drept privat, fără scop patrimonial care încheie în condițiile legii contract de voluntariat (art.2 lit.d din L. nr. 195/2001 modif.).

³⁴Iulian Nedelcu, Scurte considerații privind contenciosul administrativ potrivit L. nr. 554/2004, Buletinul centrului pentru dialog între știință și teologie nr. 5/2004, CDST, Ed. Sitech, Craiova, 2004

³⁵L. 554/2004 . M.O., partea I , 2004